

**Những Bước Đầu Tiên
Làm Môn Đồ Của
Chúa Giê-su Christ**

Ted Lindwall

NỘI DUNG

	Những Bài Học Trước Khi Nhận Phép Báp-têm
Bước Một	Bắt Đầu Làm Một Môn Đồ Của Chúa Giê-su Christ <i>Làm Thế Nào Để Được Cứu Rỗi</i>
Bước Hai	Tin Cậy Chúa <i>Bảo Đảm Sự Cứu Rỗi</i>
Bước Ba	Công Bố Niềm Tin <i>Lời Chứng Cá Nhân và Phép Báp-têm</i>
Bước Bốn	Gia Nhập Cộng Đồng Dân Chúa <i>Thành Viên Hội Thánh</i>

	Những Bài Học Sau Khi Nhận Phép Báp-têm
Bước Năm	Vâng Lời Chúa <i>Sự Vâng Lời và Sự Tha Thứ Tội Lỗi</i>
Bước Sáu	Nuôi Dưỡng Mỗi Thông Công Với Chúa <i>Giờ Tĩnh Nguyện Đọc Kinh Thánh và Cầu Nguyện</i>
Bước Bảy	Sử Dụng Các Ân Tứ Thuộc Linh <i>Các Ân Tứ và Mục Vụ Cá Nhân</i>
Bước Tám	Làm Người Quản Lý Thành Đạt <i>Quản Trị Tiền Bạc</i>

BÂY GIỜ TÔI LÀ MÔN ĐỒ CỦA CHÚA GIÊ-SU CHRIST

Bắt Đầu Từ Đây...

Chúa Giê-su phán dạy hội thánh của Ngài: ***“VẬY, HÃY ĐI DẠY ĐỂ MUÔN DÂN, HÃY NHÂN DANH ĐỨC CHA, ĐỨC CON, VÀ ĐỨC THÁNH LINH MÀ LÀM PHÉP BÁP-TEM CHO HỌ, VÀ DẠY HỌ GIỮ HẾT CẢ MỌI ĐIỀU MÀ TA ĐÃ TRUYỀN CHO CÁC NGƯỜI.”*** (Ma-thi-ơ 28:19-20). Hội thánh chỉ có thể môn đồ hoá những ai sẵn lòng muốn được dạy dỗ và huấn luyện. Thật lòng muốn làm một môn đồ Chúa Giê-su hay là không quan tâm nữa, trở lại với lối sống cũ của đời này, đó là quyết định của chính bạn. Những gì bạn làm bây giờ chắc chắn sẽ ảnh hưởng đến phần đời còn lại của bạn: vui mừng, thắng lợi trong Chúa hay thất bại, sa sút bởi vì tính ích kỷ xấu xa của mình. Cuốn sách nhỏ này tạo một cơ hội để cho bạn bắt đầu làm một môn đồ của Chúa Giê-su Christ và là một môn đồ đầy sự vui mừng, trung tín của Ngài.

Mỗi tân tín hữu cần sớm được môn đồ hoá. Đáng buồn là nhiều người tin Chúa lâu năm vẫn chưa từng được môn đồ hoá. Việc học sách này với người khác sẽ là một khởi đầu hữu ích và là một kinh nghiệm môn đồ hoá rõ ràng cho chính bạn. Sau đó, bạn nên tiếp tục học và phục vụ như là một môn đồ của Chúa Giê-su Christ trọn phần đời còn lại của mình.

Là thành viên của Chương Trình Môn Đồ Hóa Toàn Diện, bạn sẽ được tham gia vào Chương Trình Toàn Quốc Đọc Kinh Thánh, theo cá nhân hay chung với gia đình,

sinh hoạt học Kinh Thánh nhóm nhỏ hàng tuần, lớp Trường Chúa Nhật, và chủ động tham gia các lớp học Kinh Thánh khác. Bên cạnh việc học Kinh Thánh, thì việc tích cực, đều đặn dự phần trong các mục vụ phục vụ trong hội thánh cũng rất quan trọng và cần thiết cho đời sống tăng trưởng đức tin.

Hãy quyết định làm một môn đồ năng động của Chúa Giê-su Christ. Sau khi hoàn tất loạt bài học này, thì bạn đang trên con đường môn đồ hoá thành công, thêm lên trong sự thông biết và phục vụ Chúa Giê-su Christ, Chúa chúng ta.

Một lời khuyên dành cho các học viên khôn ngoan: Trong các bài học đều có những câu Kinh Thánh gốc để tham khảo. Cho nên chúng ta sẽ đi qua nhiều sách, nhiều chương và câu Kinh Thánh. Đây là điều cần thiết khi học theo các chủ đề. Nhưng sẽ có một trở ngại là câu Kinh Thánh trích dẫn có thể bị hiểu sai vì ở ngoài văn mạch. Do đó, các học viên cần tra xem và đọc kỹ những câu Kinh Thánh này với những câu trước và sau ở trong văn mạch. Điều này sẽ giúp chúng ta hiểu đúng và cải thiện khả năng thông giải Kinh Thánh. Đây cũng là cách mỗi người tự kiểm tra mức độ tiếp thu bài học và ngày càng thông thuộc Kinh Thánh hơn.

Bước Một

BẮT ĐẦU LÀM MỘT MÔN ĐỒ CỦA CHÚA GIÊ-SU CHRIST

Bạn chỉ có thể là một môn đồ của Chúa Giê-su khi bạn gặp gỡ và biết Ngài một cách cá nhân. Là một người “tốt” hay thậm chí là một thành viên trung tín của một hội thánh vẫn chưa đủ. Nhiều người “tốt” và nhiều thành viên của hội thánh không thật sự biết Đức Chúa Trời hoặc chưa từng được cứu rỗi bởi Chúa Giê-su. Do đó, chúng ta phải bắt đầu bằng cách cẩn thận học những điều Kinh Thánh phán dạy và đây là điều cần thiết để trở nên con cái Đức Chúa Trời, để được Chúa Giê-su Christ cứu khỏi mọi tội lỗi.

Làm Thế Nào Để Được Cứu và Biết Chắc Là Mình Được Cứu?

Đức Chúa Trời đã làm gì để cứu chúng ta: Nhiều người đã cố làm việc chăm chỉ để mong được Đức Chúa Trời chấp nhận. Họ đi nhà thờ mỗi ngày, dâng hiến cho hội thánh, bố thí cho người nghèo; tuân giữ những lề luật đề ra và làm nhiều việc khác nữa. Một số người cho rằng chỉ đưa tay lên trong lúc kêu gọi tin Chúa trong buổi nhóm hoặc chịu phép báp-tem là họ sẽ được cứu. Có những người cho rằng bởi việc lành mà Đức Chúa Trời sẽ phải chấp nhận họ. Tuy nhiên, Kinh Thánh dạy rất rõ ràng là chúng ta không thể tự cứu mình được, chỉ có Đức Chúa Trời mới cứu được chúng ta. Kinh Thánh giải thích rất rõ những điều Đức Chúa Trời đã làm để cứu chúng ta và bằng cách nào chúng ta có thể nhận được phước hạnh cứu rỗi này.

Và, ấy là nhờ ân điển, bởi đức tin, mà anh em được cứu, điều đó không phải đến từ anh em, bèn là sự ban cho của Đức Chúa Trời. Ấy chẳng phải bởi việc làm đâu, hầu cho không ai khoe mình. (Ê-phê-sô 2:8-9)

1. Câu Kinh Thánh này cho thấy chúng ta được cứu bằng cách nào:

☐ Nhờ ân điển Chúa.	☐ Sống đời sống trọn vẹn.
☐ Như là một quà tặng của Chúa.	☐ Bằng cách chịu báp-tem.

Bởi đức tin nơi quà tặng của Chúa. Bằng cách thuộc về hội thánh thật.

2. Tại sao chúng ta không được cứu bởi những việc lành của chúng ta?

Vì chúng ta cũng phải dâng tiền cho Chúa.

Để chúng ta không khoe khoang là chúng ta tự mình đạt được sự cứu rỗi.

3. Chúng ta được cứu bởi điều gì ?

Chúng ta được cứu bởi đức tin mà thôi.

Chúng ta không bao giờ phạm tội.

Chúng ta thuộc về một hội thánh.

Câu Kinh Thánh này đặt ra cho chúng ta một vài câu hỏi như: Dầu vậy, tại sao chúng ta cần được cứu rỗi? Tại sao chúng ta không được cứu bởi việc lành? Chúng ta cần có loại đức tin nào để được cứu? Tại sao sự cứu rỗi chỉ là quà tặng miễn phí cho những người tin mà thôi?

Tại Sao Chúng Ta Cần Được Cứu? Nhiều người tin rằng họ không cần được cứu vì họ cho mình là người “tốt”, và tốt hơn nhiều người khác. Đây là một dạng thức đơn giản của tính kiêu ngạo nơi loài người và cho thấy sự thiếu hiểu biết bản tính thánh khiết tuyệt đối của Đức Chúa Trời. Kinh Thánh dạy rõ: Tất cả chúng ta đều là tội nhân trước sự thánh khiết của Đức Chúa Trời.

Vì mọi người đều đã phạm tội, thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. (Rô-ma 3:23)

4. Theo như câu này:

Mọi người đều phạm tội.

Không ai có được sự công bình mà Đức Chúa Trời đòi hỏi.

Một vài người được cứu vì họ tốt hơn những người khác.

Vì tiền công của tội lỗi là sự chết; nhưng sự ban cho của Đức Chúa Trời là sự sống đời đời trong Đức Chúa Giê-su Christ, Chúa chúng ta. (Rô-ma 6:23)

5. Ở đây Kinh Thánh dạy rằng:

Chúng ta đáng phải chết (đời đời phân cách khỏi Đức Chúa Trời) là hình phạt công bình đối với tội lỗi chúng ta.

Giờ đây chúng ta phải sống không phạm tội để được tha tội.

Không phải bởi việc làm của chúng ta. Trái lại, Đức Chúa Trời ban sự sống đời đời cho chúng ta cách nhưng không.

Sự sống đời đời chỉ được ban cho trong Chúa Giê-su Christ.

Kinh Thánh dạy rằng Đức Chúa Trời chỉ nhận những người công bình vào nước Ngài, và chỉ những người công bình mới được hưởng sự sống đời đời với Ngài. Nhưng nếu tất cả chúng ta đều là tội nhân, thì từ đâu chúng ta có được công bình này, sự công bình cứu chúng ta ra khỏi tội lỗi?

Nhưng hiện bây giờ, sự công bình của Đức Chúa Trời, mà luật pháp và các đấng tiên tri đều làm chứng cho, đã bày tỏ ra ngoài luật pháp: tức là sự công bình của

Đức Chúa Trời, bởi sự tin đến Đức Chúa Giê-su Christ, cho mọi người nào tin. (Rô-ma 3:21-22a)

Vì tất cả mọi người đều là tội nhân, cho nên Đức Chúa Trời phải ban cho một sự công bình mà không dựa vào việc tuân giữ luật pháp hay làm theo các điều luật tôn giáo.

6. Phao-lô giải thích rằng sự công bình đến với chúng ta bằng cách:

- Đây là sự công bình được chính Đức Chúa Trời ban cho chúng ta.
- Công bình này chỉ đến với chúng ta bởi đức tin trong Chúa Giê-su Christ.
- Chỉ đến với những người không có tội.
- Đến với những người tin nhận Chúa Giê-su Christ là Cứu Chúa.

Chẳng có phân biệt chi hết, vì mọi người đều đã phạm tội, thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, và họ nhờ ân điển Ngài mà được xưng công bình nhưng không, bởi sự chuộc tội đã làm trọn trong Đức Chúa Giê-su Christ, là Đấng Đức Chúa Trời đã lập làm của lễ chuộc tội, bởi đức tin trong huyết Đấng ấy. (Rô-ma 3:22-25a)

7. Theo Kinh Thánh, bao nhiêu người phạm tội nghịch lại với Đức Chúa Trời và bao nhiêu người thiếu hụt chuẩn mực mà Chúa đòi hỏi nơi họ? _____.

8. Chúng ta được kể là công bình trước mặt Đức Chúa Trời:

- Như là một điều ban cho bởi chính Đức Chúa Trời, không đòi hỏi công đức của chúng ta.
- Trả giá bằng sự hy sinh và việc làm không phạm tội của chúng ta.
- Sự công chính được thực hiện qua sự hy sinh của Cứu Chúa Giê-su Christ, đền trả nợ tội cho chúng ta.
- Đòi hỏi đức tin của chúng ta vào quyền năng tha thứ của huyết Chúa Giê-su.

Chúng Ta Phải Làm Gì Để Được Chúa Cứu? Chỉ có Đức Chúa Trời mới có thể cứu chúng ta ra khỏi tội lỗi, nhưng chúng ta phải làm gì để Chúa có thể cứu chúng ta? Các câu Kinh Thánh đã học chỉ rõ một điều chúng ta phải làm là tin Chúa Giê-su Christ là Cứu Chúa và Chúa. Chúng ta phải tin chỉ trong sự hy sinh đổ huyết của Chúa Giê-su mới có quyền năng để cứu chúng ta. Có nghĩa là chúng ta không nhờ cậy vào bất kỳ điều gì khác có thể cứu chúng ta. Bởi lẽ nếu chúng ta tin vào việc lành hay những hành vi tôn giáo của mình có nghĩa là chúng ta đã không tin chỉ có quyền năng của Chúa Giê-su mới cứu được chúng ta.

Tuy nhiên, câu hỏi thường được đưa ra là: Loại đức tin nào tôi cần đặt vào Chúa Giê-su để có thể được cứu rồi? Kinh Thánh chép: **Ngươi tin rằng chỉ có một Đức Chúa Trời mà thôi, ngươi tin phải; ma quỷ cũng tin như vậy và run sợ.** (Gia-cơ 2:19) Nhiều người thành thật cho biết họ tin Đức Chúa Trời, nhưng không biết mình có thực sự thuộc về Chúa hay đã được Chúa cứu chưa?

Các vị sứ đồ đã nói rõ đến loại đức tin cần phải có để Chúa cứu chúng ta. **Nhưng Đức Chúa Trời đã dùng cách đó mà làm cho ứng nghiệm lời Ngài phán tiên tri bởi miệng các đấng tiên tri rằng Đấng Christ của Ngài phải chịu đau đớn. Vậy, các ngươi hãy ăn năn và trở lại, đừng cho tội lỗi mình được xóa đi.** (Công vụ 3:18-19a)

9. Trong những lời này, Phi-e-rơ nói:

- Sự chết của Chúa Giê-su Christ đã được các tiên tri nói trước.
- Chúng ta phải đáp ứng lại bằng cách ăn năn, quay lại với Đức Chúa Trời.

- Những gì chúng ta phải làm là tin Đức Chúa Trời thực hữu.

Ma quỷ cũng tin Đức Chúa Trời thực hữu và run sợ, nhưng chúng không bao giờ ăn năn, quay về với Đức Chúa Trời. Nhiều người nói họ tin Đức Chúa Trời nhưng không bao giờ ăn năn, quay trở lại với Chúa. Điều này là rõ ràng, nhưng vẫn có người tự hỏi ăn năn nghĩa là gì. Ăn năn là quay lại 180 độ, từ ích kỷ, bất tuân sang vâng lời và phục vụ Chúa Giê-su Christ. Một dấu hiệu của ăn năn là chịu báp-tem. Chỉ có Chúa Giê-su mới cứu chúng ta chứ không phải phép báp-tem, nhưng việc chịu báp-tem là dấu hiệu ban đầu của đức tin thành thật của một người tin nơi Đấng Christ.

Hãy hối cải, ai nấy phải nhân danh Đức Chúa Giê-su chịu phép báp-tem, để được tha tội mình, rồi sẽ được lãnh sự ban cho Đức Thánh Linh. (Công vụ 2:38)

10. Sứ đồ Phi-e-rơ giảng rằng:

- Ăn năn đời sống cũ tội lỗi.
- Bày tỏ sự ăn năn bằng cách công khai chịu báp-tem.
- Chỉ cần đưa tay lên bày tỏ rằng mình tin nhận Chúa Giê-su.
- Đức Chúa Trời sẽ ban Đức Thánh Linh cho tất cả những ai thành thật xây bỏ khỏi tội lỗi mình.

Chúng ta sẽ học nhiều hơn về quyền năng của Đức Thánh Linh thay đổi chúng ta, cho chúng ta năng lực để sống đời sống tin kính Chúa. Nhưng trước hết, chúng ta phải ăn năn và dâng đời sống chúng ta lên Chúa, xưng nhận Chúa Giê-su Christ là Cứu Chúa và Chúa đời sống chúng ta, mời Chúa Thánh Linh ngự vào và ban cho chúng ta quyền năng để sống đời sống mới.

Có những thay đổi gì khi Chúa Giê-su ngự trị trong đời sống chúng ta? Sứ đồ Phao-lô chỉ ra những điều chúng ta phải bỏ đi và những điều chúng ta phải mặc lấy bằng năng quyền của Chúa Thánh Linh là Đấng ngự vào lòng những ai thật sự ăn năn.

Phải bỏ đi: *Nhưng bây giờ anh em nên trừ bỏ hết mọi sự đó, tức là sự thanh nộ, buồn giận và hung ác. Đừng nói hành ai, chớ có một lời tục tĩu nào ra từ miệng anh em.*

(Cô-lô-se 3:8)

Hãy mặc lấy: *Vậy anh em là kẻ chọn lựa của Đức Chúa Trời, là người thánh và rất yêu dấu của Ngài, hãy có lòng thương xót. Hãy mặc lấy sự nhân từ, khiêm nhường, mềm mại, nhịn nhục.* (Cô-lô-se 3:12)

Lượng Giá Thuộc Linh Của Mỗi Người

Đánh dấu vào những câu mà bạn nhận thấy đúng với lòng mình:

- Tôi biết mình là một tội nhân và tôi không bao giờ có thể tốt đủ bằng chính sức mình để được Đức Chúa Trời chấp nhận.
- Tôi biết là Đức Chúa Trời đã ban Con Một của Ngài chết thay cho tội lỗi của tôi.
- Tôi biết rằng tôi chỉ được cứu bởi ăn năn và tin nhận Đấng Christ.
- Tôi ăn năn đời sống cũ tội lỗi và dâng mình cho Đức Chúa Trời, nhận lấy sự tha thứ của Chúa và được Chúa Thánh Linh ngự vào đời sống mình, tin cậy Chúa Giê-su Christ để được cứu rỗi.

- Tôi tin chắc rằng Đức Chúa Trời đã tha thứ cho tôi và ban cho tôi sự sống đời đời.
 - Tôi muốn chịu báp-tem như là một dấu hiệu bày tỏ đức tin trong tôi nơi Chúa Giê-su và khởi đầu đời sống mới của mình trong Đức Chúa Trời.
- Những bài học Kinh Thánh kế tiếp trong sách này giúp bạn biết chắc là bạn được cứu. Cũng sẽ có thêm những giải thích về mục đích và phước hạnh của phép báp-tem. Bạn sẽ không bao giờ bị ép buộc phải làm điều mà bạn không muốn. Đức Chúa Trời chỉ tiếp nhận những ai tự nguyện đến với Ngài.

Bước Hai

TIN CẬY CHÚA

Chúng ta được cứu khi thành thật ăn năn tội lỗi và hết lòng tin cậy Chúa. Đức tin để được cứu rồi không phải chỉ có ở lúc ban đầu của đời sống tin Chúa. Đức tin cứu rồi là đức tin lâu bền của những người thật sự được cứu. Thế gian, xác thịt và ma quỷ luôn hù dọa bạn, cho rằng chỉ với đức tin nơi Chúa không đủ để cứu bạn, phải thêm vào đó việc lành, hành vi tôn giáo hay những thứ không chắc chắn khác. Chúng ta sẽ không thể toàn hảo cho đến ngày Chúa Giê-su Christ. Khi đó, Ngài sẽ biến hóa chúng ta theo ảnh tượng của Ngài. Chỉ có đức tin nơi Chúa Giê-su Christ mới cứu chúng ta và giữ gìn sự cứu rồi của chúng ta.

Tại Sao Chúng Ta Chỉ Tin Cây Nơi Đức Chúa Trời Mà Thôi Trong Sự Cứu Rỗi? Kinh Thánh đầy những lời hứa chứng minh rằng chúng ta chỉ hoàn toàn tin cậy nơi Đức Chúa Trời mà thôi để được cứu rồi. Dưới đây là hai lời hứa:

Ai tin Con, thì được sự sống đời đời; ai không chịu tin Con, thì chẳng thấy sự sống đâu, nhưng con thanh nộ của Đức Chúa Trời vẫn ở trên người đó. (Giăng 3:36)

1. Ở đây, Kinh Thánh dạy rằng bất kỳ ai tin nhận Chúa Giê-su:

- Một ngày nào đó, chúng ta có thể có sự sống đời đời nếu đủ tốt và trung tín .
- Đã có sự sống đời đời.
- Có thể sẽ nhận được sự sống đời đời khi họ qua đời.

2. Ai là người không có sự sống đời đời vì con thanh nộ của Đức Chúa Trời vẫn ở trên người đó?

Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, ai nghe lời ta mà tin Đấng đã sai ta, thì được sự sống đời đời, và không đến sự phán xét, song vượt khỏi sự chết mà đến sự sống. (Giăng 5:24)

3. Người nghe lời của Chúa Giê-su và tin lời hứa của Đức Chúa Trời sẽ thế nào?

- Người ấy có thể có sự sống đời đời nếu đủ trung tín.
- Người ấy ít có cơ hội bị đoán phạt hơn.
- Người ấy ngay bây giờ đã có sự sống đời đời.
- Người ấy sẽ không bị đoán phạt.

- Người ấy đã vượt khỏi sự chết đến sự sống.

Hầu hết người ta nhìn nhận rằng chỉ Đức Chúa Trời có quyền nhận chúng ta làm con và làm cho chúng ta trở nên con cái Ngài. Nhưng làm thế nào chúng ta có được quyền đó?

Ngài đã đến trong xứ mình, song dân mình chẳng hề nhận lấy. Nhưng hề ai đã nhận Ngài, thì Ngài ban cho quyền phép trở nên con cái Đức Chúa Trời, là ban cho những kẻ tin danh Ngài. (Giăng 1:11-12)

Đức Chúa Trời đã ban Chúa Cứu Thế cho Y-sơ-ra-ên, tuyền dân của Ngài, làm thành lời hứa của Ngài.

4. Nói chung người Do-thái có thái độ nào đối với Chúa Giê-su?

5. Chúa đã cho những ai món quà miễn phí - quyền trở nên con cái của Ngài?

- Những người ít tội.
- Những người xứng đáng làm con cái Chúa.
- Những người chịu báp-tem.
- Những người tin nhận danh và thẩm quyền của Chúa Giê-su Christ.
- Những người đã tiếp nhận Chúa Giê-su vào lòng và cuộc sống của mình.
- Những ai là người Do Thái.

6. Hiện tại bạn đã có sự sống đời đời chưa? Tại sao?

Điều Gì Xảy Ra Khi Ban Tin Nhân Chúa? Đức Chúa Trời làm những điều kỳ diệu cho bạn khi bạn hoàn toàn tin cậy Con Đức Chúa Trời. Hãy tìm hiểu những việc sau đây:

Ấy lại cũng trong Ngài mà anh em sau khi đã nghe đạo chân thật, là đạo Tin Lành về sự cứu rỗi anh em, ấy là trong Ngài mà anh em đã tin và được ấn chứng bằng Đức Thánh Linh là Đấng Chúa đã hứa, Đấng ấy làm của cầm về cơ nghiệp chúng ta, cho đến kỳ chuộc lấy những kẻ mà Ngài đã được để khen ngợi sự vinh hiển Ngài. (Ê-phê-sô 1:13-14)

7. Câu này Đức Chúa Trời dạy về ba điều xảy ra cho những người được cứu. Đó là:

- Nghe được lời chân thật, là Tin Lành cứu rỗi chúng ta.
- Tin vào lẽ thật, tin cậy Chúa Giê-su Christ.
- Bắt đầu có những khái tượng và nói tiếng lạ.
- Được ấn chứng bởi Chúa Thánh Linh là chúng ta thuộc về Đức Chúa Trời.

8. Điều gì bảo đảm để chúng ta được thừa hưởng cơ nghiệp đã hứa?

Vì hề sự gì sanh bởi Đức Chúa Trời, thì thắng hơn thế gian; và sự thắng hơn thế gian, ấy là đức tin của chúng ta. Ai là người thắng hơn thế gian, há chẳng phải kẻ tin Đức Chúa Giê-su là Con Đức Chúa Trời hay sao? (I Giăng 5:4-5)

9. Quyền năng nào chiến thắng thế gian?

- Quyết tâm của chúng ta nơi Chúa.
- Đức tin của chúng ta nơi quyền năng cứu rỗi của Đức Chúa Trời.

10. Ai là người chiến thắng thế gian? Đó là người:

- Không bao giờ phạm tội.
- Sống đúng theo những điều đã hứa nguyện với Chúa.
- Tin cậy Chúa Giê-su - Con Đức Chúa Trời đầy quyền năng.

11. Thảo luận: Loại đức tin nào là cần phải có để điều này ra trong đời sống của một người?

- Tin vào tín lý Chúa Giê-su là Con Đức Chúa Trời.
- Tin Chúa Giê-su là Con Đức Chúa Trời và tin Ngài là Đấng Cứu Rỗi duy nhất.

Những tân tín hữu cũng như tín đồ biết rằng chúng ta yếu đuối khi đối diện trước những cám dỗ. Chúng ta có hy vọng gì để chống lại những cám dỗ? Đức Chúa Trời ban cho con cái Ngài một lời hứa đặc biệt:

Những sự cám dỗ đến cho anh em, chẳng có sự nào quá sức loài người. Đức Chúa Trời là thành tín, Ngài chẳng hề cho anh em bị cám dỗ quá sức mình đâu; nhưng trong sự cám dỗ, Ngài cũng mở đường cho ra khỏi, để anh em có thể chịu được. (I Cô-rinh-tô 10:13)

12. Theo câu này, bạn đối diện với những cám dỗ mà không một người nào khác từng gặp?

- Đúng
- Sai

13. Đức Chúa Trời làm gì để giúp cho chúng ta chống trả lại với bất kỳ sự cám dỗ nào ?

- Đức Chúa Trời không để sự cám dỗ vượt quá sức chịu đựng của chúng ta.
- Đức Chúa Trời không để cho chúng ta bị cám dỗ.
- Đức Chúa Trời mở đường để chúng ta thoát khỏi sự cám dỗ.

14. Thảo luận: Tại sao nhiều Cơ-đốc nhân bị khuất phục trước cám dỗ mặc dù có Chúa và giúp?

- Vì nghĩ rằng chiều theo cám dỗ thì tốt hơn là vâng lời Đức Chúa Trời.
- Vì không nhận biết khi làm điều sai bậy sẽ gây đau đớn và tổn hại như thế nào.
- Đổ lỗi cho hoàn cảnh, đổ lỗi cho sự cám dỗ.
- Đổ lỗi cho Chúa vì mình “quá yếu đuối” để chống cự lại cám dỗ.
- Không chạy xa khỏi cám dỗ, thoát khỏi quyền lực của nó.

Vâng lời Chúa không đơn thuần chỉ là chống cự lại cám dỗ. Quan trọng hơn, đó là LÀM mọi điều Chúa muốn và hoạch định cho đời sống của chúng ta. Bước kế tiếp trong việc môn đồ hoá sẽ giúp bạn hiểu được ý muốn của Chúa cho đời sống mình và làm theo một cách thành công.

Bước Ba

TUYÊN XUNG ĐỨC TIN

Chúa Giê-su phán: **Bởi đó, ai xưng ta ra trước mặt thiên hạ, thì ta cũng sẽ xưng họ trước mặt Cha ta ở trên trời** (Ma-thi-ơ 110:32). Khi chúng ta phó dâng đời sống mình cho Đấng Christ, thì việc chúng ta tuyên xưng mối liên hệ của chúng ta với Đấng Christ cho người khác biết là điều tự nhiên. Chúng ta có thể làm việc này bằng nhiều cách khác nhau. Công khai thừa nhận rằng mình thuộc về Đấng Christ qua việc chịu báp-têm, cho người khác thấy những thay đổi rõ nét mà Đức Chúa Trời đã làm trên đời sống chúng ta.

Kinh Thánh không đề cập đến những “Cơ-đốc nhân bí mật” và người thật sự tin Chúa thì không thể giấu được kinh nghiệm gặp gỡ Chúa của mình. Một trong những câu chuyện cảm động nhất trong Kinh Thánh nói về một người bị rất nhiều quỷ ám, và ông được Chúa Giê-su giải cứu. Khi ông xin đi theo, thì Kinh Thánh ghi lại: **Nhưng Đức Chúa Giê-su không cho, phán rằng: Hãy về nhà ngươi, nơi bạn hữu ngươi, mà thuật lại cho họ điều lớn lao thể nào Chúa đã làm cho ngươi, và Ngài đã thương xót ngươi cách nào. Vậy, người đi, đồn ra trong xứ Đê-ca-bô-lơ những điều lớn lao thể nào mà Đức Chúa Giê-su đã làm cho mình; ai nấy đều lấy làm lạ.** (Mác 5:19-20)

1. Kinh Thánh nói về việc này như thế nào?

- Chúa Giê-su cho rằng điều quan trọng nhất người này có thể làm là đi về nhà, nói cho gia đình biết về quyền năng của Chúa trong đời sống mình.
- Người này sợ nói cho người khác biết về những việc đã xảy ra với anh ta.
- Anh ta không chỉ nói cho gia đình mà còn nói cho cả mười thành phố lân cận đó - xứ Đê-ca-bô-lơ về những gì Chúa đã làm cho anh ta.
- Dân chúng không quan tâm đến những điều anh ta kể lại.

Những Biến Đổi Chúa Đã Làm. Phần nhiều người trong chúng ta không có những thay đổi đầy ấn tượng như người đàn ông bị quỷ ám này. Nhưng dù vậy, Kinh Thánh ghi rất rõ rằng: **Vậy, nếu ai ở trong Đấng Christ, thì nấy là người dựng nên mới; những sự cũ đã qua đi, nầy mọi sự đều trở nên mới.** (II Cô-rinh-tô 5:17)

2. Thảo luận: Tại sao mọi Cơ-đốc nhân lại là một tạo vật mới? Người ấy:

- Được tha thứ hết mọi tội lỗi.
- Được ban cho quyền làm con cái Đức Chúa Trời.
- Đột nhiên thay đổi về cân nặng, chiều cao.
- Có sự sống đời đời và bình an với Chúa.
- Có Đức Thánh Linh ngự trong lòng.
- Có mục đích mới trong đời sống.
- Có một định mệnh mới trong cõi đời đời: thiên đàng thay vì địa ngục.

3. Người ta thường có ấn tượng về:

- Những thay đổi nhìn thấy được trong đời sống chúng ta.
- Những lý luận chúng ta đưa ra để có thể thay đổi một người.

4. Những thay đổi nào Chúa Giê-su đã làm trên đời sống bạn để bạn có thể kể lại cho người khác?

_____ Bạn có thể kể lại cho ai về những điều này? _____

Mỗi một Cơ-đốc nhân đều được Chúa thay đổi. Và khi chúng ta đi theo Chúa, đời sống sẽ tiếp tục thay đổi. Ngay cả tính cách và diện mạo cũng thay đổi. Điều này sẽ được những người chống lại việc bạn tin Chúa nhìn thấy. Phi-e-rơ và Giăng bị bắt đem ra trước những người lãnh đạo Do Thái là những người đã kết án tử hình Chúa Giê-su. Một vài ngày trước đó Phi-e-rơ chối Chúa, nhưng giờ đây ông nói với những người chống nghịch lại quyền năng cứu rỗi của Chúa Giê-su rằng: ***Chẳng có sự cứu rỗi trong đấng nào khác; vì ở dưới trời, chẳng có danh nào khác ban cho loài người, để chúng ta phải nhờ đó mà được cứu. Khi chúng thấy sự dạn dĩ của Phi-e-rơ và Giăng, biết rõ rằng ấy là người đót nát không học, thì đều lấy làm lạ; lại nhận biết hai người từng ở với Đức Chúa Giê-su.*** (Công vụ 4:12-13)

5. Sứ điệp Phi-e-rơ đã nói về Chúa Giê-su là gì?

6. Những người chống nghịch chú ý điểm gì nơi Phi-e-rơ và Giăng?

- Họ rõ ràng là những người đã tốt nghiệp đại học.
- Họ đã rất dạn dĩ để nói về Chúa.
- Họ đã ở cùng với Chúa.

Lễ Báp-têm - Lời Chứng Của Cơ-đốc Nhân. Ngày nay có nhiều ý kiến khác biệt nhau về lễ báp-têm. Trải qua nhiều thế kỷ, trẻ em được báp-têm với ý nghĩa rằng việc này sẽ cứu trẻ khỏi nguyên tội. Trong khoảng 1000 năm, báp-têm bị thay đổi hình thức từ chìm mình (nhúng chìm) sang hình thức rảy nước trong nhiều hội thánh. Mục đích của chúng ta không nhằm tranh luận với những người thực hành các việc như vậy, nhưng chúng ta có trách nhiệm để học những gì Kinh Thánh dạy về báp-têm và làm theo đó. Trên hết mọi sự, cần nhớ rằng lễ báp-têm của người tin Chúa là một cách mà chúng ta làm chứng rằng mình đang thuộc về Chúa Giê-su.

Những lời cuối cùng Chúa Giê-su dành cho hội thánh Ngài: ***Vậy, hãy đi dạy dỗ muôn dân, hãy nhân danh Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh mà làm phép báp-têm cho họ, và dạy họ giữ hết cả mọi điều mà ta đã truyền cho các ngươi.*** (Ma-thi-ơ 28: 19-20a)

7. Phân tích kỹ mạng lệnh này và quyết định xem điều này có nghĩa là gì:

- Cơ-đốc nhân cần phải đi ra và môn đồ hoá muôn dân.
- Cơ-đốc nhân cần chờ để người ta đến và nghe giảng Tin Lành.
- Lễ báp-têm là kết quả của việc dạy người tin Chúa Giê-su.
- Hội thánh có trách nhiệm làm báp-têm cho tất cả những người tin nhận Giê-su Christ là Chúa.
- Hội thánh không nên dễ dàng trong việc báp-têm.
- Sau khi báp-têm, một tín hữu cần được dạy để vâng giữ mọi điều Chúa Giê-su truyền bảo.
- Sau khi báp-têm, không còn gì nhiều để dạy dỗ họ.
- Con trẻ là những môn đồ tốt và do đó cần được báp-têm.

Những yêu cầu đúng đắn cho việc làm báp-têm là gì và báp-têm cần được thực hiện như thế nào? Có một số các mẫu mực được ghi lại trong sách Công Vụ Các Sứ Đồ. Khi chấp sự Phi-líp gặp một người trên hoang mạc và giảng cho ông ta về Chúa Giê-su là Đấng Cứu Thế. Và ông ta đã đưa ra một câu hỏi quan trọng, Kinh Thánh ghi lại như sau:

Hai người đang đi dọc đường, gặp chỗ có nước, hoạn quan nói rằng: Đây, nước đây, có sự gì ngăn cản tôi chịu phép báp-têm chăng? Phi-líp nói: Nếu ông hết lòng tin, điều đó có thể được. Hoạn quan trả lời rằng: Tôi tin rằng Đức Chúa Jêsu Christ là Con Đức Chúa Trời. Người biểu dừng xe lại; rồi cả hai đều xuống nước, và Phi-líp làm phép báp-têm cho hoạn quan. (Công vụ 8:36-38)

8. Đoạn Kinh Thánh này dạy gì về lễ báp-têm?

- Yêu cầu mà Phi-líp nêu ra cho việc báp-têm là ông ta hết lòng tin nơi Chúa Giê-su Christ.
- Phi-líp bảo ông ta phải chứng minh trước khi được báp-têm.
- Ông ta có nhiều nghi ngờ về Phúc Âm.
- Ông ta xưng nhận đức tin của mình nơi Chúa Giê-su một cách cá nhân.
- Phi-líp lấy một ít nước trong chai vẩy lên ông ta.
- Phi-líp và người đàn ông cùng bước xuống và Phi-líp nhấn chìm ông ta vào trong nước.

Lưu ý: Các học giả Kinh Thánh thuộc về các giáo hội đều công nhận rằng phép báp-têm thời Tân Ước là hoàn toàn nhúng mình vào trong nước. Tiếng Hy Lạp chữ báp-têm (baptizo) là chữ nhúng chìm. Tân Ước nguyên thủy được viết bằng Hy văn và chữ báp-têm, ngay từ lúc ban đầu đã được mọi người hiểu là nhúng chìm vào. Khoảng năm 1000, giáo hoàng thay đổi cách thức báp-têm từ nhúng chìm sang rảy nước. Giáo hội Chính Thống Hy Lạp và Nga không hề thay đổi và vẫn giữ báp-têm nhúng chìm. Tuy nhiên, giống như Công Giáo La Mã và một số giáo hội khác, họ báp-têm trẻ con, không đòi hỏi đức tin cá nhân để nhận báp-têm.

Lời Chứng Cá Nhân. Đánh dấu vào câu nói về bạn đúng nhất:

- Tôi được “báp-têm” khi còn là con trẻ theo truyền thống giáo hội.
- Tôi tiếp nhận Chúa Giê-su làm Cứu Chúa và Chúa của chính mình.
- Tôi đã được báp-têm bằng sự dìm mình như là lời chứng cho đức tin cá nhân trong Chúa Giê-su Christ.
- Tôi muốn làm chứng về đức tin trong Đấng Christ của mình bằng cách chịu báp-têm như Kinh Thánh dạy.

Bước Bốn

GIA NHẬP CỘNG ĐỒNG DÂN CHÚA

Rõ ràng phép báp-têm của người tin Chúa là rất quan trọng trong thời kỳ các Sứ Đồ. Kinh Thánh cho chúng ta biết là chúng ta được cứu bởi chúng ta ăn năn và đặt đức tin nơi Chúa Giê-su Christ. Kinh Thánh cũng cho thấy là bất kỳ ai đã tin nhận Đấng Christ làm Chúa, chịu báp-têm thì được đón nhận làm thành viên của hội thánh. Theo đây là một ví dụ:

Phi-e-rơ lại lấy nhiều lời giảng nữa mà giục lòng và khuyên lơn chúng rằng: Các ngươi khá cứu mình thoát khỏi giữa dòng dãi gian tà này! Vậy, những kẻ nhận lời đó đều chịu phép báp-têm; và trong ngày ấy, có độ ba ngàn người thêm vào Hội Thánh. (Công vụ 2:40-41)

1. Trong hai câu Kinh Thánh trên, chúng ta thấy:

- Đức tin cứu rỗi trong Chúa Giê-su bao gồm một quyết định luân lý là xa lánh những việc làm đồi bại của thế gian.
- Tất cả những ai tin nhận Chúa đều được báp-têm.
- Nhiều người trong số những người tin nhận Chúa chịu báp-têm.
- Những người chịu báp-têm được thêm vào là thành viên trong hội thánh.

Hai điều trở nên rất rõ ràng từ những câu này và những đoạn Kinh Thánh khác mà chúng ta cần học: 1) Báp-têm là cách thức bình thường để công bố chúng ta thuộc về Đấng Christ, rằng chúng ta đã chết con người cũ và giờ đây sống lại trong con người mới. 2) Báp-têm không chỉ là kinh nghiệm bình thường của những người được cứu mà còn là biểu hiện trở thành thành viên hội thánh nữa.

Mỗi ngày Chúa lấy những kẻ được cứu thêm vào Hội Thánh. (Công vụ 2:47)

2. Đoạn Kinh Thánh này cho chúng ta biết:

- Mọi người được cứu được thêm vào hội thánh.
- Chỉ những ai được cứu mới được nhận làm thành viên của hội thánh.
- Chỉ những người tốt nhất trong số những người được cứu trở thành thành viên của hội thánh.
- Làm thành viên hội thánh là ý muốn của Đức Chúa Trời cho những người được cứu.
- Thành viên hội thánh chỉ dành cho những người chứng tỏ mình trung tín.

3. Thảo luận: Tại sao tất cả những người được cứu, chịu báp-têm và trở thành thành viên của hội thánh?

- Hội thánh cần chăm sóc thuộc linh cho tất cả những người được cứu, người yếu cũng như người mạnh.
- Khước từ người yếu là chối bỏ trách nhiệm chăm sóc họ.
- Được Chúa cứu là trở thành một thành viên của thân thể Ngài.
- Không phải tất cả mọi người được cứu đều là thành viên của hội thánh. Nếu sau này họ vấp ngã, họ có thể mang sự hổ thẹn vào hội thánh.
- Mọi Cơ-đốc nhân cần phải là một bộ phận của gia đình thuộc linh này, phải được chăm sóc và có một nơi để phát triển và phục vụ.

Chúng ta được cứu nhờ ân điển, chúng ta trở thành thành viên của hội thánh Đấng Christ cũng bởi ân điển.

Đời Sống Của Một Thành Viên Trong Hội Thánh. Một Cơ-độc nhân không thể tăng trưởng thuộc linh ngoài mỗi thông công của hội thánh được định hình theo khuôn phép Tân Ước. Làm thành viên không những giúp đỡ rất nhiều trong sự tăng trưởng thuộc linh của mình mà còn có nhiều cơ hội để được huấn luyện và phục vụ Chúa trong mỗi thông công với các anh em khác. Làm thành viên của hội thánh không phải chỉ có tên trong danh sách nhưng là thường xuyên nhóm lại thờ phượng Chúa, dự những buổi học nhóm và tham gia các hoạt động khác của hội thánh. ***Chớ bỏ sự nhóm lại như mấy kẻ quen làm, nhưng phải khuyên bảo nhau, và hễ anh em thấy ngày ấy hầu gần chùng nào, thì càng phải làm như vậy chùng này.*** (Hê-bơ-rơ 10:25)

4. Ở đây Kinh Thánh dạy rằng:

- Chúng ta trung tín nhóm lại hay không thì cũng không khác gì mấy.
- Trong thời kỳ Tân Ước, một số người có thói quen xấu không thường xuyên dự nhóm.
- Chúng ta cần nhóm lại để khích lệ lẫn nhau trong khi chờ ngày Chúa tái lâm.
- Kinh Thánh ghi rõ về những chức vụ khác biệt trong hội thánh và họ được sắp xếp thế nào để giúp một thành viên của hội thánh như bạn.

Ấy chính Ngài (Đấng Christ) đã cho người này làm sứ đồ, kẻ kia làm tiên tri, người khác làm thầy giảng Tin lành, kẻ khác nữa làm mục sư và giáo sư (Ê-phê-sô 4:11).

5. Câu này cho chúng ta biết:

- Chúa ban cho hội thánh nhiều chức vụ.
- Mục đích của những chức vụ này là để chuẩn bị cho con dân Chúa trong công tác phục vụ.
- Những công tác phục vụ giúp cho việc gây dựng thân thể Đấng Christ - tức hội thánh.
- Không tin rằng những công tác phục vụ này là do Chúa ban cho mọi người.
- Đây là trách nhiệm của chúng ta, những Cơ-độc nhân phải làm phần việc của mình để gây dựng hội thánh.

Tân Ước dạy nhiều về ích lợi cá nhân của thành viên và mỗi chúng ta nên có cách sống thế nào trong hội thánh. Như trong câu Kinh Thánh này: ***Vậy anh em là kẻ chọn lựa của Đức Chúa Trời, là người thánh và rất yêu dấu của Ngài, hãy có lòng thương xót. Hãy mặc lấy sự nhân từ, khiêm nhượng, mềm mại, nhịn nhục, nếu một người trong anh em có sự gì phàn nàn với kẻ khác, thì hãy nhường nhịn nhau và tha thứ nhau: như Chúa đã tha thứ anh em thế nào, thì anh em cũng phải tha thứ thế ấy. Nhưng trên hết mọi sự đó, phải mặc lấy lòng yêu thương, vì là dây liên lạc của sự trọn lành.*** (Cô-lô-se 3:12-14)

6. Chúa dạy chúng ta nên mặc gì trong hội thánh?

- Đàn ông đeo cà-vạt, phụ nữ mặc váy dài.
- Ăn mặc bề ngoài không phải là vấn đề, nhưng chúng ta nên “mặc lấy” lòng nhân từ, thương xót, khiêm nhượng, mềm mại và luôn luôn nhịn nhục.

7. Tại sao nói nhiều đến sự tha thứ trong hội thánh?

- Giống như mọi gia đình, chúng ta không ngạc nhiên khi một vài thành viên nào đó đã nói hay làm gây buồn lòng người khác.
- Như trong một gia đình, chúng ta tha thứ và bỏ qua những lỗi lầm của người khác, và mong muốn rằng họ cũng tha thứ những lỗi lầm của chúng ta.
- Tình yêu thương đối với nhau là điều cần thiết nhất trong hội thánh.
- Vì tất cả các thành viên trong hội thánh đều trọn vẹn, sự tha thứ không cần thiết.

Nguyên xin sự bình an của Đấng Christ cai trị trong lòng anh em, là bình an mà anh em đã được gọi đến dựng hiệp nên một thể; lại phải biết ơn. Nguyên xin lời của Đấng Christ ở đây trong lòng anh em, và anh em dự dặt mọi sự khôn ngoan. Hãy dùng những ca vịnh, thơ thánh, bài hát thiêng liêng mà dạy và khuyên nhau, vì được đầy ơn Ngài nên hãy hết lòng hát khen Đức Chúa Trời. Mặc dầu anh em nói hay làm, cũng phải nhân danh Đức Chúa Giê-su mà làm mọi điều, nhờ Ngài mà tạ ơn Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha. (Cô-lô-se 3:15-17)

8. Đoạn Kinh Thánh này nói gì về việc hưởng sự bình an của Đức Chúa Trời?

- Là hội thánh và là thành viên của hội thánh, chúng ta phải để sự bình an của Đấng Christ cai trị chúng ta.
- Chúng ta có quyền nói bất cứ điều gì trong hội thánh, cho dù nó có thể làm thương tổn một số người.
- Đời sống của Cơ-đốc nhân là đời sống hòa bình.

9. Kinh Thánh dạy chúng ta nên làm gì trong hội thánh?

- Lời Đấng Christ chiếm hữu, hướng dẫn việc học, việc giảng dạy, việc thờ phượng, hay bất cứ việc làm nào khác của chúng ta.
- Trong hội thánh, chúng ta nên dạy và khuyên bảo nhau.
- Chúng ta ca hát với sự vui mừng và lòng biết ơn Chúa.
- Chúng ta nên đứng và hát trong một giờ hay hơn nữa để trừng phạt tội lỗi và làm của lễ chuộc tội đối với Chúa.
- Chúng ta làm mọi điều trong danh Chúa và Cứu Chúa Giê-su Christ, dâng lên Đức Chúa Trời lời cảm tạ Ngài qua Cứu Chúa Giê-su.
- Chúng ta làm mọi điều nhân danh Đức Giê-hô-va.

Bước Năm

VÂNG LỜI CHÚA

Trước khi biết Đấng Christ, bản chất tự nhiên chúng ta là “đứa con không vâng lời,” sống xa cách Chúa và chối bỏ ý muốn của Ngài cho đời sống chúng ta. Khi tiếp nhận Đấng Christ làm Cứu Chúa và Chúa, chúng ta hứa nguyện đi theo Ngài và phục vụ

Ngài, bước vào đời sống vâng phục Chúa. Chúng ta ăn năn cuộc sống tội lỗi, bất tuân; bằng lòng sống vâng phục với nhiều phước hạnh từ đời sống mới này ban cho.

Vâng Theo Mạng Lệnh và Những Hứa Hen Vâng Phục

Mạng lệnh cuối cùng của Chúa Giê-su cho những người theo Ngài là:

Vậy, hãy đi dạy dỗ muôn dân, hãy nhân danh Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh mà làm phép báp-têm cho họ, và dạy họ giữ hết cả mọi điều mà ta đã truyền cho các ngươi. (Ma-thi-ơ 28:19-20a)

1. Trong đại mạng lệnh hay nhiệm vụ này, Chúa bảo chúng ta:
 - Đi khắp nơi để giảng về Chúa Giê-su và Lời của Ngài.
 - Báp-têm những người quyết định đi theo Chúa Giê-su.
 - Nói với những người đã được báp-têm rằng họ cứ sống theo cách mà họ muốn miễn là họ tin Chúa.
 - Nói với những người chịu báp-têm rằng họ phải vâng giữ mọi điều Chúa Giê-su phán dạy.

2. Thảo luận: Theo bạn nghĩ tại sao việc chúng ta vâng giữ mọi điều Chúa Giê-su truyền dạy lại là quan trọng?

Đức Chúa Trời chọn Giô-suê để làm một nhiệm vụ lớn lao, dẫn dân Y-sơ-ra-ên vào Đất Hứa. Ngài ban cho ông những hướng dẫn mà những lời đó vẫn rất hữu ích cho mỗi người chúng ta ngày nay:

Chỉ hãy vững lòng bền chí, và cẩn thận làm theo hết thầy luật pháp mà Môi-se, tôi tớ ta, đã truyền cho ngươi; chớ xây qua bên hữu hoặc bên tả, để hễ ngươi đi đâu cũng đều được thịnh vượng. (Giô-suê 1:7)

3. Đánh dấu vào các câu có sự chỉ dẫn của Chúa cho Giô-suê:
 - Vững lòng và bền chí khi ông theo Chúa.
 - Cẩn thận vâng giữ các luật lệ và hướng dẫn mà Chúa ban cho Môi-se và dân sự.
 - Đừng quan tâm về việc ông theo Chúa gần gũi thế nào.
 - Nếu ông cẩn thận vâng giữ các đường lối của Chúa, thì dù đi bất kỳ đâu ông cũng thịnh vượng.

4. Thảo luận: Giô-suê đã vâng theo Chúa bao nhiêu để có được thành công lớn lao như vậy trong cuộc đời ông?

5. Ai là người hèn nhát trong cuộc sống?

- Người sống theo sự khôn ngoan riêng và những lựa chọn ích kỷ của mình.
- Người cẩn thận làm theo những gì Chúa muốn.

Vậy, kẻ nào nghe và làm theo lời ta phán đây, thì giống như một người khôn ngoan cất nhà mình trên vầng đá. Có mưa sa, nước chảy, gió lay, xô động nhà ấy; song không sập, vì đã cất trên đá. (Ma-thi-ơ 7:24-25)

6. Chúa Giê-su dạy rõ ràng là:

- Nghe và làm theo những dạy dỗ và mạng lệnh của Chúa là rất khôn ngoan.
- Cơ-đốc nhân thực thụ sẽ không bao giờ phải chịu đựng những bão tố trong đời sống.

- Bão tố trong cuộc sống đến với mọi người, kể cả những người tin Chúa.
- Người sống với lời dạy của Chúa Giê-su không bị ngã đổ khi giông bão đến.

Hiểm Họa Của Sự Bất Tuân. Chúa Giê-su cảnh cáo:

Kẻ nào nghe lời ta phán đây, mà không làm theo, khác nào như người đại cát nhà mình trên đất cát. Có mưa sa, nước chảy, gió lay, xô động nhà ấy, thì bị sập, hư hại rất nhiều. (Ma-thi-ơ 7:26-27)

7. Chúa Giê-su nói điều gì sẽ xảy ra với người nghe mạng lệnh Ngài nhưng chọn sống theo đường lối riêng của mình?

Tha Thứ Cho Sự Bất Tuân. Chúng ta là những tội nhân trước khi tin nhận Chúa. Chúng ta cũng sớm nhận ra rằng khi chọn đi theo Chúa chúng ta cũng vấp ngã và phạm tội. Là một Cơ-độc nhân phạm tội, liệu Chúa có tha thứ cho chúng ta không?

Ấy là trong Đấng Christ, chúng ta được cứu chuộc bởi huyết Ngài, được tha tội, theo sự dư dật của ân điển Ngài, mà Ngài đã rải ra đầy dẫy trên chúng ta cùng với mọi thứ khôn ngoan thông sáng. (Ê-phê-sô 1:7-8)

8. Phao-lô dạy:

- Chúa Giê-su đền trả tội lỗi cho chúng ta bởi chính huyết Ngài.
- Chúng ta là những Cơ-độc nhân được tha thứ tội lỗi qua Chúa Giê-su.
- Thật khó cho chúng ta để nhận được sự tha thứ của Chúa.
- Chúa ban cho ân điển dư dật của Ngài trên chúng ta, gồm cả việc tha thứ mọi tội lỗi cho chúng ta.

Sau khi biết Chúa Giê-su, nếu Cơ-độc nhân tiếp tục phạm tội thì liệu chúng ta có nhận được sự tha thứ hoàn toàn của Chúa không? Sứ đồ Giăng trả lời như sau:

Ví bằng chúng ta nói mình không có tội chi hết, ấy là chính chúng ta lừa dối mình, và lẽ thật không ở trong chúng ta. Còn nếu chúng ta xưng tội mình, thì Ngài là thành tín công bình để tha tội cho chúng ta, và làm cho chúng ta sạch mọi điều gian ác. (I Giăng 1:8-9)

9. Sứ đồ Giăng nói rõ như sau:

- Cơ-độc nhân nói mình không phạm tội là tự lừa dối mình.
- Khi nhận ra mình phạm tội, chúng ta cần phải chấm dứt và xưng nhận tội trước Chúa.
- Khi chúng ta thú nhận tội lỗi của mình, Chúa sẽ tha thứ cho chúng ta và làm cho chúng ta sạch mọi tội lỗi.
- Có nhiều tội Chúa không thể tha thứ được.

Cái Giá Của Mọi Sự Bất Tuân. Có vài người ngờ nghệch nghĩ rằng, “Nếu Chúa có thể và sẽ tha thứ mọi tội lỗi, thì tôi sẽ phạm mọi điều tôi muốn chỉ cần nhớ xin Ngài tha thứ cho là được thôi!” Người nói như vậy chưa thật sự hiểu biết về tư cách một Cơ-độc nhân. Cơ-độc nhân là người ăn năn lỗi sống tội lỗi mình, không sống cho ý muốn riêng của mình nữa và đi theo đường lối của Chúa Giê-su.

Cơ-độc nhân phạm tội, thành thực đến với Chúa và nhận được sự tha thứ. Dù vậy cần biết là có hậu quả nguy hiểm, có giá phải trả cho mỗi tội lỗi, ngay cả tội Chúa đã tha thứ.

Chớ hề dối mình; Đức Chúa Trời không chịu khinh dễ đâu; vì ai gieo giống chi, lại gặt giống ấy. (Ga-la-ti 6:7)

10. Thảo luận: Nếu một Cơ-đốc nhân quyết định uống rượu, hút thuốc hoặc sử dụng ma túy, thì sự tha thứ của Đức Chúa Trời có giữ cho người đó khỏi tật bệnh, hủy hoại hay chết sớm được không?

11. Đánh dấu những cách thức mà một người có thể gieo và gặt lấy những hậu quả tệ hại về sau:

Bỏ đi những mối thông công với các anh em trong Chúa và hầu như chi quan hệ bạn bè với những người không tin Chúa.

Không trung thực trong học hành, việc làm, hoặc kinh doanh.

Có những “cuộc phiêu lưu” tình dục dưới bất kỳ hình thức nào.

Sống ích kỷ, thay vì sống cho Chúa và chúc phước cho người khác.

Không nhân từ, không tha thứ cho người khác.

Tư Đánh Giá Cá Nhân: Hãy tự hỏi điều gì trong đời sống của bạn không làm Chúa hài lòng. Hãy xưng nó ra và xin Chúa làm sạch bạn khỏi điều đó. Ngay bây giờ, hãy bắt đầu sống đắc thắng theo sự tha thứ và làm sạch của Đức Chúa Trời.

Bước Sáu

NUÔI DƯỠNG MỐI THÔNG CÔNG VỚI CHÚA

Từ nay trở đi, chất lượng cuộc sống của chúng ta sẽ phụ thuộc vào sự tăng trưởng mối thông công của chúng ta với Chúa. Bởi lý do này, Phi-e-rơ khuyên: ***Hãy tấn tới trong ân điển và trong sự thông biết Chúa và Cứu Chúa chúng ta là Đức Chúa Giê-su Christ.*** (I Phi-e-rơ 3:18). Chính Chúa Giê-su phán dạy: ***Này, ta đứng ngoài cửa mà gõ; nếu ai nghe tiếng ta mà mở cửa cho, thì ta sẽ vào cùng người ấy, ăn bữa tối với người, và người với ta.*** (Khải huyền 3:20)

1. Từ lời Chúa Giê-su, chúng ta có thể hiểu như sau:

Phần lớn thời gian, Chúa Giê-su ở xa cách chúng ta.

Chúa Giê-su ở gần chúng ta, Ngài muốn bước vào đời sống, suy nghĩ và hành động của chúng ta.

Chúa Giê-su sẽ bước vào đời sống chúng ta bất kể chúng ta muốn hay không.

Chúa Giê-su chỉ thông công với chúng ta khi chúng ta mời gọi Ngài.

Điều quan trọng là chúng ta cần chú ý đến Chúa, nghe tiếng Chúa và mời Chúa dự phần trong đời sống chúng ta.

Chúa Giê-su muốn sự gần gũi với chúng ta như là Ngài đang ngồi ăn chung bàn với chúng ta.

Chúng ta có thể tự hỏi chính mình: Làm thế nào để chúng ta mời Chúa Giê-su tham dự vào đời sống hàng ngày, và vui hưởng mối thông công với Ngài. Làm việc này thế nào trong cuộc sống thực tế? Câu trả lời là chúng ta cần tương giao thường xuyên với Chúa, nghe Chúa phán dạy và thưa chuyện với Ngài.

Làm Sao Nghe Được Tiếng Chúa? Đôi khi Chúa nói chuyện và bày tỏ chính Ngài với chúng ta qua những sự việc xảy ra hàng ngày trong đời sống chúng ta hoặc với những người chung quanh. Đôi khi Chúa cho chúng ta một cảm nhận mạnh mẽ phán dạy trực tiếp vào trong tâm linh của chúng ta về điều Ngài muốn hay Ngài cảm nhận. Tuy nhiên chúng ta có thể bị lừa dối nếu chỉ dựa vào cảm xúc của mình, có thể bị lẫn lộn giữa Thánh Linh với các linh khác. Vì lý do này, Chúa cho chúng ta Lời thần cảm và vô ngộ của Ngài: Kinh Thánh.

Đức Chúa Trời nhiều lần dạy chỉ dạy chúng ta cách thức để nghe tiếng của Ngài và trực tiếp nuôi dưỡng tâm linh của chúng ta bằng Lời Chúa. ***Hãy ham thích sữa thiêng liêng của Đạo, như trẻ con mới đẻ vậy, hầu cho anh em nhờ đó lớn lên mà được rồi linh hồn.*** (I Phi-e-rơ 2:2)

2. Chúng ta được dạy:

- Giống như bất kỳ con trẻ nào khóc đòi sữa, chúng ta nên thường xuyên kêu nài sữa thuộc linh tinh khiết của Chúa từ trong Kinh Thánh.
- Sữa này sẽ giúp đời sống thuộc linh của chúng ta lớn lên.
- Nếu chúng ta đã được cứu và nhận thấy Chúa là tốt lành, chúng ta không cần Kinh Thánh nữa.

Đức Chúa Giê-su đáp: Có lời chép rằng: Người ta sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, song nhờ mọi lời nói ra từ miệng Đức Chúa Trời. (Ma-thi-ơ 4:4)

3. Chúa Giê-su dạy chúng ta:

- Lời Chúa là “bánh” ban sự sống và sức mạnh cho chúng ta.
- Điều quan tâm chính của chúng ta là cái dạ dày, đừng bỏ mất bữa ăn nào.

Điều này có nghĩa là mỗi ngày, có thể vài lần trong ngày, chúng ta nên mở Kinh Thánh ra và đọc. Có điều lạ về Kinh Thánh là hầu hết những điều bạn đọc, bạn sẽ thấy chính bạn và các tình huống của bạn trong đó. Chúa có thể nói với bạn về những nhu cầu và tình huống hiện tại của bạn qua những gì bạn đọc. Tuy nhiên, không có nghĩa là nhắm mắt lại, mở Kinh Thánh ra, chỉ tay vào để tìm ra chỗ cần đọc!

Đọc Kinh Thánh theo một lịch trình có hệ thống là điều rất quan trọng. Hiện có nhiều lịch đọc Kinh Thánh, bạn có thể hỏi người hướng dẫn hoặc mục sư về lịch trình thích hợp. Ở đây có một vài đề nghị: Nên bắt đầu đọc Tân Ước, đặc biệt là các sách Tin Lành, đọc và suy gẫm về Chúa Giê-su, những ẩn dụ, những sự dạy dỗ và tình yêu thương của Ngài. Sau đó hãy đọc các thư tín ngắn của các sứ đồ như Phi-líp, Cô-rinh-tô, Phi-e-rơ. Thờ phượng Chúa theo cách suy gẫm các Thi Thiên, khám phá lời khôn ngoan của Đức Chúa Trời trong Châm Ngôn. Sau đó đọc cả Tân Ước và Cựu Ước mỗi ngày, bắt đầu với Sáng Thế Ký và có thể là sách Công Vụ Các Sứ Đồ. Nên dành một thời gian thường xuyên mỗi ngày đọc Kinh Thánh.

Giô-suê được Chúa trực tiếp phán bảo làm cách nào để thành công: ***Quyển sách luật pháp này chớ xa miệng ngươi, hãy suy gẫm ngày và đêm, hầu cho cẩn thận làm theo mọi điều đã chép ở trong; vì như vậy ngươi mới được may mắn trong con đường mình, và mới được phước.*** (Giô-suê 1:8)

4. Chúa đã nói gì về Lời của Ngài?

- Chúng ta nói về luật pháp của Chúa cho người khác nghe.

- Chúng ta cần thận suy gẫm ngày đêm.
- Dù có chú tâm vào Lời Chúa hay không, là Cơ-đốc nhân thì chúng ta sẽ thành công và thịnh vượng trong mọi công việc của mình.
- Chúng ta sẽ thành công và thịnh vượng nếu cần thận làm theo Lời Chúa.

Làm Sao Chúng Ta Thừa Chuyện Với Chúa? Chúng ta không chỉ nghe tiếng Chúa phán dạy, chúng ta còn được tự do thừa chuyện với Ngài nữa. Chúa biết mọi ý tưởng, mọi hành vi của chúng ta, cho nên hãy thành thật và đều đặn thừa chuyện cùng Ngài. Phao-lô khuyên chúng ta:

Hãy vui mừng mãi mãi, cầu nguyện không thôi, phạm việc gì cũng phải tạ ơn Chúa; vì ý muốn của Đức Chúa Trời trong Đức Chúa Giê-su Christ đối với anh em là như vậy. (I Tê-sa-lô-ni-ca 5:16-18)

5. Chúng ta nên có thái độ nào khi cầu nguyện với Chúa?

- Chúng ta có lý do để vui mừng luôn luôn vì Chúa ở bên cạnh chúng ta.
- Chúng ta nên nói chuyện thường xuyên với Chúa vì Chúa là Người Bạn thân nhất của chúng ta trên đời này.
- Chúng ta nên cảm tạ Chúa trong mọi hoàn cảnh, biết rằng Chúa sẽ giải cứu chúng ta.
- Không thành vấn đề dù chúng ta có cầu nguyện hay không.

Chúa Giê-su cầu nguyện thường xuyên và có những hiệu quả lớn lao. Vì vậy môn đồ xin Ngài dạy họ cách cầu nguyện. Chúa cho họ “Lời cầu nguyện mẫu” nhưng không phải để lập đi lập lại, không cần suy nghĩ. Đây là phác thảo những ý chính cần có trong lời cầu nguyện của chúng ta.

Vậy, các ngươi hãy cầu như vậy: Lạy Cha chúng tôi ở trên trời; Danh Cha được thánh; Nước Cha được đến; Ý Cha được nên, ở đất như trời! Xin cho chúng tôi hôm nay đồ ăn đủ ngày; Xin tha tội lỗi cho chúng tôi, như chúng tôi cũng tha kẻ phạm tội nghịch cùng chúng tôi; Xin chớ để chúng tôi bị cám dỗ, mà cứu chúng tôi khỏi điều ác! Vì nước, quyền, vinh hiển đều thuộc về Cha đời đời. A-men. (Ma-thi-ơ 6:9-13)

6. Bạn tìm thấy ý nào trong lời cầu nguyện mẫu này?

- Chúng ta nên cầu nguyện với Đức Chúa Trời như với Cha chúng ta vậy.
- Chúng ta nên bắt đầu xin những điều chúng ta muốn ngay bây giờ.
- Chúng ta nên nhận biết quyền năng, sự vinh hiển, và sự thánh khiết của Chúa.
- Chúng ta nên xin Chúa chịu trách nhiệm trong mọi việc và điều khiển chúng ta.
- Chúng ta cầu xin mọi việc được thành theo ý muốn của Chúa.
- Chúng ta không nên xin của cải, vật chất như thức ăn, quần áo, nhà cửa.
- Chúng ta nên xin Chúa tha thứ cho chúng ta.
- Chúng ta nên xin Chúa giữ chúng ta khỏi sự cám dỗ và điều ác .

Trong Bài Cầu Nguyện Chung, Chúa Giê-su cho biết là Đức Chúa Trời tha thứ chúng ta theo mức độ chúng ta tha thứ cho những người sai quấy với chúng ta. Đây là điều kiện cho lời cầu nguyện thành công. Một điều kiện khác nữa đó là để được ở trong mối tương giao với Chúa, chúng ta phải được Ngài thanh tẩy mọi tội lỗi. Chúa phán với dân Y-sơ-ra-ên phản nghịch Ngài rằng:

Này, tay Đức Giê-hô-va chẳng trở nên ngắn mà không cứu được; tai Ngài cũng chẳng nặng nề mà không nghe được đâu. Nhưng ấy là sự gian ác các ngươi làm xa

cách mình với Đức Chúa Trời; và tội lỗi các người đã che khuất mặt Ngài khỏi các người, đến nỗi Ngài không nghe các người nữa. (Ê-sai 59:1-2)

7. Lời dạy của Đức Chúa Trời cho dân sự của Ngài là gì?

- Cánh tay Chúa luôn luôn đủ quyền năng để giải cứu.
- Dân sự đừng bao giờ nghĩ rằng Chúa nặng tai.
- Tội lỗi trong đời sống dân sự làm Chúa thay đổi một chút.
- Tội lỗi trong đời sống của dân sự Chúa là cơ khiến Ngài quay mặt khỏi họ, thậm chí không nghe lời cầu nguyện của họ nữa.

Hàng ngày, chúng ta nên làm gì với tội lỗi của chúng ta? Sứ đồ Giăng nói: *Nếu chúng ta xưng tội mình, thì Ngài là thành tín công bình để tha tội cho chúng ta, và làm cho chúng ta sạch mọi điều gian ác. (I Giăng 1:9)*

8. Theo Giăng thì chúng ta cần làm gì để tội được tha, để ở trong điều kiện thuộc linh mà Chúa nghe và đáp lại lời cầu nguyện của chúng ta?

Chúng ta kết thúc bài học với lời hứa tuyệt hảo của Chúa Giê-su dành cho sự cầu nguyện: ***Đến bây giờ, các người chưa từng nhân danh ta mà cầu xin điều chi hết. Hãy cầu xin đi, các người sẽ được, hầu cho sự vui mừng các người được trọn vẹn.*** (Giăng 16:24)

Bước Bảy

SỬ DỤNG CÁC ÂN TƯ THUỘC LINH

Khi chúng ta được cứu, Chúa làm nhiều điều trên đời sống chúng ta. Bao gồm sự tha thứ mọi tội lỗi, Chúa Thánh Linh ấn chúng và sống trong chúng ta, cho chúng ta quyền thừa kế trong vương quốc đời đời của Chúa Giê-su và nhiều điều khác nữa. Mục đích của Đức Chúa Trời là cho mọi con cái Ngài đều thuộc về gia đình thuộc linh của Chúa - tức hội thánh, và chính Chúa đặt bạn vào hội thánh. ***Mỗi ngày Chúa lấy những kẻ được cứu thêm vào hội thánh*** (Công Vụ 2:47b). Điều này đúng ngay từ lúc đầu và cũng đúng cho đến ngày nay.

Những Ân Tư Nhân Được Từ Đức Thánh Linh. Khi được Chúa cứu và được thêm vào hội thánh, Chúa Thánh Linh sống trong chúng ta, ban cho chúng ta những ân tứ để gây dựng hội thánh. Các ân tứ này là những khả năng đặc biệt được Chúa cho để giúp ích cho các thành viên trong gia đình thuộc linh của chúng ta.

Vả, như trong một thân chúng ta có nhiều chi thể, và các chi thể không làm một việc giống nhau, thì cũng vậy, chúng ta là nhiều người mà hiệp nên một thân trong Đấng Christ, và hết thảy chúng ta đều là các phần chi thể của nhau. (Rô-ma 12:4-5)

1. Thân thể con người được so sánh với hội thánh Chúa như thể nào?

2. Thảo luận: Tại sao các chi thể của thân thể khác nhau? Hết thấy chúng ta đều là các phần chi thể của nhau nghĩa là gì?

Ông Phao-lô nói tiếp rằng chúng ta là những chi thể, những phần quan trọng trong hội thánh và những bộ phận này cùng làm việc với nhau như thế nào? ***Vì chúng ta có các sự ban cho khác nhau, tùy theo ơn đã ban cho chúng ta,*** (Rô-ma 12:6a)

3. Chúng ta biết gì về những ân tứ thuộc linh?

- Mọi người trong hội thánh có những ân tứ khác nhau.
- Chúa ban cho những ân tứ theo ân điển của Ngài, không phải ao ước hay tìm kiếm mà có.
- Những người đạt được những ân tứ là những người xứng đáng có chúng.

Ai được ban cho nói tiên tri, hãy tập nói theo lượng đức tin; ai được gọi đến làm chức vụ, hãy buộc mình vào chức vụ; ai dạy dỗ, hãy chăm mà dạy dỗ; ai gánh vác khuyên bảo, hãy khuyên bảo; ai bố thí, hãy lấy lòng rộng rãi mà bố thí; ai cai trị, hãy siêng năng mà cai trị; ai làm sự thương xót, hãy lấy lòng vui mà làm. (Rô-ma 12:6b-8)

4. Gạch dưới bảy ân tứ được nhắc đến trong đoạn Kinh Thánh này. Ân tứ nào bạn đã nhận thấy trong các thành viên của nhóm?

5. Tóm lại, Phao-lô khuyên chúng ta làm gì với những ân tứ Chúa cho?

- Chúng ta sử dụng những ân tứ thuộc linh hay không cũng đâu có thành vấn đề đối với Chúa.
- Chúng ta nên phục vụ người khác tùy theo ân tứ chúng ta có.
- Chúng ta nên sử dụng những ân tứ trong mức độ tốt nhất có thể.

Có một vài đoạn trong Tân Ước nói về những ân tứ thuộc linh ban cho Cơ-độc nhân. Có ít nhất 22 ân tứ khác nhau được đề cập trong Kinh Thánh. Mỗi Cơ-độc nhân ít nhất có một ân tứ, phần lớn chúng ta có nhiều hơn. Những ân tứ này được Chúa Thánh Linh là Đấng ngự trong lòng mỗi chúng ta ban cho. Ân tứ thuộc linh khác với khả năng tự nhiên dù rằng chúng có liên quan với nhau. Ví dụ như một người có khả năng nói giỏi trước công chúng. Nhưng chỉ có ân tứ của Thánh Linh mới làm cho người đó thành một tiên tri, người giảng Tin Lành; nói cách khác là làm những phát ngôn nhân của Chúa.

Sứ đồ Phi-e-rơ cũng đồng ý với Phao-lô về các ân tứ thuộc linh. Ông viết: ***Mỗi người trong anh em hãy lấy ơn mình đã được mà giúp lẫn nhau, khác nào người quản lý trung tín giữ các thứ ơn của Đức Chúa Trời. Ví bằng có người giảng luận, thì hãy giảng như rao lời sấm truyền của Đức Chúa Trời; nếu có kẻ làm chức gì, thì hãy làm như nhờ sức Đức Chúa Trời ban, hầu cho Đức Chúa Trời được sáng danh trong mọi sự bởi Đức Chúa Giê-su Christ.*** (I Phi-e-rơ 4:10-11a)

6. Phi-e-rơ nói gì về các ân tứ thuộc linh?

- Mục vụ của chúng ta nên dựa vào những ân tứ chúng ta có.
- Những ân tứ được ban cho để giúp cho chúng ta phục vụ người khác.
- Chúng ta không phải là chủ, đơn thuần chỉ là người quản lý các thứ ơn Chúa ban cho mà thôi.
- Ân tứ thuộc linh là của chúng ta, sử dụng theo cách mình muốn và chủ yếu cho lợi ích của mình.

□ Chúng ta nên sử dụng các ân tứ thuộc linh với tất cả lòng tin nơi quyền năng của Đức Chúa Trời.

Làm Thế Nào Để Nhận Biết Ân Tứ Thuộc Linh Của Chúng Ta? Kinh Thánh không nói cụ thể làm sao để nhận biết ân tứ thuộc linh của mình. Những ân tứ này sẽ ngày trở nên rõ ràng với chúng ta và những người chung quanh khi chúng ta trưởng thành trong Chúa và trong sự phục vụ Ngài. Trong I Cô-rinh-tô chương 12, 13, 14, Phao-lô viết rõ và chỉ ra nhiều ân tứ thuộc linh. Trong các chương này ông nhấn mạnh ân tứ thuộc linh được dùng để làm ích cho người khác, có những ân tứ quan trọng và hữu dụng hơn. Ân tứ quan trọng hơn hết được viết trong I Cô-rinh-tô 13, đó là tình yêu thương của Đấng Christ trong lòng chúng ta.

- Đây là gợi ý thiết thực giúp chúng ta nhận biết ân tứ thuộc linh của mỗi người:
1. Là một phước hạnh Chúa ban cho, chúng ta luôn vui mừng sử dụng ân tứ chúng ta có. Ví dụ một người có ơn phục vụ, yêu thích phục vụ. Những người này luôn là người đầu tiên sẵn sàng giúp đỡ trong bất cứ cách nào họ có thể. Người có ân tứ tiên tri thích những cơ hội để nói Lời Chúa. Phi-e-rơ, trở thành người rao giảng thành công, hầu như luôn là người nói trước tiên trong nhóm các sứ đồ.
 2. Bạn hữu và gia đình thuộc linh có thể nói về những kỹ năng và ân tứ họ thấy nơi bạn.
 3. Bạn có thể thử nhiều mục vụ khác nhau trong những nơi cần sự trợ giúp. Ân tứ phát triển khi được sử dụng. Càng dạy chúng ta dạy càng tốt hơn. Nếu bạn cố gắng trong một mục vụ, nhưng không thấy được ban ơn hay nhận thấy bạn không là phước hạnh cho người khác thì hãy tìm mục vụ khác mà bạn và người chung quanh được ban phước. Đừng ở lâu trong mục vụ mà bạn không thấy phước hạnh, chỉ có thất vọng. Thay vào đó hãy tìm những mục vụ mà trong đó bạn được lớn lên và kinh nghiệm ơn phước của Chúa cho đời sống bạn.

Phần Thưởng Cho Việc Trung Tín Trong Mục Vụ. Ân tứ là quan trọng đối với chúng ta nhưng chúng ta cần nhớ rằng chúng chỉ là những công cụ Chúa giao cho để dùng trong mục vụ của mỗi người. Cơ-độc nhân được Chúa cứu để phục vụ và đó là điều Chúa mong đợi ở chúng ta. Ngài mua chuộc chúng ta bởi chính huyết Ngài và kêu gọi chúng ta cho sự phục vụ. Chúng ta tự nguyện nhận Ngài là Chúa và mục đích của đời sống chúng ta để phục vụ Ngài trong bất kỳ lãnh vực nào và bằng cách tốt nhất.

Chúa Giê-su dạy trong Ma-thi-ơ chương 25, dụ ngôn về ông chủ giao khoản tiền lớn cho ba đầy tớ để họ làm lợi cho ông. Hai đầy tớ trung tín làm việc, còn người thứ ba chỉ giấu tiền rồi trả lại cho chủ mà không làm lợi được gì. Hãy nghe người chủ nói gì với đầy tớ trung tín:

Cách lâu ngày, chủ của những đầy tớ ấy trở về khiến họ tính sổ. Người đã nhận năm ta-lăng bèn đến, đem năm ta-lăng khác nữa, và thưa rằng: Lạy chúa, chúa đã cho tôi năm ta-lăng; đây này, tôi làm lợi ra được năm ta-lăng nữa. Chủ nói với người rằng: Hỡi đầy tớ ngay lành trung tín kia, được lắm; người đã trung tín trong việc nhỏ, ta sẽ lập người coi sóc nhiều; hãy đến hưởng sự vui mừng của chúa người.
(Ma-thi-ơ 25:19-21)

7. Bạn nghĩ Chúa Giê-su đang nói gì về dụ ngôn này:

- Một ngày kia Chúa sẽ trở lại và yêu cầu chúng ta tính sổ về việc chúng ta đã sử dụng đời sống và những ân tứ Chúa cho như thế nào.
- Chúa không quan tâm việc chúng ta có trung tín hầu việc Ngài hay không.
- Chúa bày tỏ sự vui mừng của Ngài về những lợi ích chúng ta đã làm cho Ngài và cho vương quốc Ngài.
- Nếu chúng ta trung tín với ân tứ nhận được, Chúa sẽ cho chúng ta nhiều đặc quyền hơn trong cõi đời đời.
- Chúa và chúng ta đều vui mừng khi làm công việc của Ngài trên đất.

Bước Tám

LÀM NGƯỜI QUẢN LÝ THÀNH ĐẠT

Nhiều người tin rằng công việc Chúa trong đời sống chúng ta chỉ về các vấn đề tâm linh và cõi vĩnh hằng chứ ít có liên hệ đến những phúc lợi về thuộc thể, tài chính và vật chất. Đây là lầm lẫn nghiêm trọng bởi vì Chúa muốn ban phước cho chúng ta. Chúa muốn sử dụng tiền bạc, vật chất, đời sống thuộc thể cũng như đời sống tâm linh của chúng ta.

Lời Hứa Ban Phước Của Chúa. Chúa Giê-su phán: *Ta đã đến, hầu cho chiêm được sự sống, và được sự sống dư dật.* (Giăng 10:10b)

1. Bạn nghĩ Chúa Giê-su có ý gì khi nói câu này?

- Ngài chắc chắn đang nói về cuộc sống với mọi mặt của nó.
- Ngài chỉ nói về sự sống đời đời.
- Mục đích của Chúa không chỉ cho chúng ta có sự sống trong Ngài nhưng còn là một sự sống dư dật.

Phao-lô vững tin vào quyền năng và ý muốn của Chúa hoàn toàn đáp ứng cho mọi nhu cầu của dân sự Ngài. Ông viết cho các tín hữu thành Phi-líp: ***Đức Chúa Trời tôi sẽ làm cho đầy đủ mọi sự cần dùng của anh em y theo sự giàu có của Ngài ở nơi vinh hiển trong Đức Chúa Giê-su Christ.*** (Phi-líp 4:19)

2. Phao-lô nói Chúa sẽ làm gì cho con cái Ngài?

- Chúa chỉ chu cấp nhu cầu thuộc linh cho họ.
- Chúa đáp ứng mọi nhu cầu.
- Chúa hứa không chỉ đáp ứng nhu cầu mà còn ban cho mọi thứ họ muốn.
- Lời hứa này dựa trên sự giàu có của Đức Chúa Trời được chu cấp qua Chúa Giê-su Christ, Chúa chúng ta.

Đức Chúa Trời Là Chủ Muôn Vật. Chúa hứa đáp ứng mọi nhu cầu và Chúa hoàn thành lời hứa của Ngài vì Chúa là Chủ muôn vật. ***Bạc là của ta, vàng là của ta, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy.*** (A-gê 2:8)

Điều này có nghĩa Đức Chúa Trời là Chủ mọi điều chúng ta có. Ngài là Chủ thân thể của chúng ta, sự sống chúng ta, gia đình chúng ta và mọi thứ chúng ta có. Ngài là Chủ

bởi Ngài tạo ra mọi thứ và Ngài là Chủ vì Ngài trả giá chuộc mua chúng ta trên cây thập tự.

Vì biết rằng chẳng phải bởi vật hay hư nát như bạc hoặc vàng mà anh em đã được chuộc khỏi sự ăn ở không ra chi của tổ tiên truyền lại cho mình, bèn là bởi huyết báu Đấng Christ, dường như huyết của chiên con không lỗi không vết. (I Phi-e-rơ 1:9)

Lỗi sống trống rỗng, xa cách Chúa và chỉ sống cho mình là đời sống tội lỗi. Huyết Chúa Giê-su hy sinh đền trả đã cứu chúng ta ra khỏi tội lỗi và làm cho chúng ta hoàn toàn thuộc về Ngài. Vì lẽ đó, chúng ta gọi Ngài là Chúa, là Chủ vì Ngài đã trả giá và chuộc mua chúng ta, chúng ta thuộc về Ngài.

Sứ đồ Phao-lô nói rõ điều này: ***Vì chưng anh em đã được chuộc bằng giá cao rồi. Vậy, hãy lấy thân thể mình làm sáng danh Đức Chúa Trời.*** (I Cô-rinh-tô 6:20)

3. Phao-lô dạy:

- Chúng ta đã được chuộc mua lại, chúng ta không còn là của chính mình nữa.
- Chúng ta được tự do sống theo cách mình muốn.
- Chúng ta phải làm sáng danh Chúa bằng chính thân thể mình.

4. Bằng cách nào chúng ta có thể làm sáng danh Chúa bằng thân thể của chúng ta?

- Phục vụ người khác bằng những cách thực tiễn.
- Giữ chính mình khỏi tình dục phi luân.
- Kiếm tiền để sống và chu cấp cho gia đình Chúa giao cho chúng ta.
- Ca hát ngợi khen Chúa với giọng hát của mình.
- Uống rượu, hút thuốc và dùng ma túy.
- Chăm sóc cho sức khỏe theo cách tốt nhất mà chúng ta biết được.

Chúng Ta Là Người Quản Lý Của Đức Chúa Trời. Nếu Chúa là Chủ muôn vật thì chúng ta thật sự không sở hữu một thứ gì. Như vậy quan hệ của chúng ta với những thứ chúng ta từng nghĩ mình sở hữu là gì? Trong rất nhiều câu Kinh Thánh cho chúng ta biết rằng chúng ta là những người quản lý, quản trị những thứ mình có mà thôi. Chúng ta là người chịu trách nhiệm những gì mà Chúa đặt dưới sự kiểm soát của chúng ta. Phao-lô viết, ***Vả lại, cái điều người ta trông mong nơi người quản trị là phải trung thành.*** (I Cô-rinh-tô 4:2)

5. Bạn nghĩ một người quản lý, người chịu trách nhiệm về những thứ Chúa đặt dưới sự kiểm soát của bạn là gì?

- Tôi không phải là chủ của bất cứ một thứ gì trong số đó.
- Tôi có trách nhiệm với những điều mà Chúa giao cho tôi quản lý.
- Tôi có thể làm bất kỳ điều gì tôi muốn đối với chúng.
- Tôi phải trung thành quản trị chúng cũng như trung tín với Chúa là vị Chủ

Nhân thực thụ.

Làm người quản lý của Chúa là một đặc quyền và phước hạnh vô cùng lớn lao. Điều này có nghĩa là đời sống vật chất, tiền bạc của chúng ta thực sự thuộc về Chúa, và khi chúng ta nhận thức được điều này thì Chúa sẽ mang lấy toàn bộ trách nhiệm về phúc lợi của chúng ta. Đức Chúa Trời chăm sóc tốt đẹp cho những gì thuộc về Ngài. Sự thay đổi là ở chỗ trước đây chúng ta hoàn toàn tự chịu trách nhiệm cho phúc lợi của mình,

nghĩa là Chúa không hề có can dự gì vào đời sống chúng ta. Nay thì khác. Chúa có can dự vào đời sống chúng ta. Vậy có phải là khôn ngoan, đúng đắn khi chúng ta cứ lo lắng cho những nhu cầu căn bản của cuộc sống này? Chúa Giê-su đã dạy: **Nhưng trước hết, hãy tìm kiếm nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, thì Ngài sẽ cho thêm các người mọi điều ấy nữa.** (Ma-thi-ơ 6:33)

6. Tôi tin là Chúa Giê-su dạy:

- Mọi quan tâm trước nhất của tôi là yêu mến và phục vụ Chúa hết lòng mình.
- Tốt hơn tôi nên chăm lo lợi ích của bản thân trước khi nghĩ về điều Chúa muốn.
- Những người lấy sự phục vụ Chúa là mục tiêu lớn nhất của đời sống mình thì sẽ được Chúa ban thưởng và chu cấp cho mọi nhu cầu cần thiết.

7. Theo bạn nghĩ Chúa sẽ chu cấp những nhu cầu của bạn bằng cách nào?

- Tôi không cần phải làm lụng để kiếm sống nữa.
- Chúa sẽ làm cho tôi được thịnh vượng trong công việc mình.
- Khi tôi sống cho Ngài thì Chúa sẽ hướng dẫn và ban phước cho tôi.

Thử Nghiệm Và Lời Hứa Cho Việc Dâng Phần Mùoi. Để dễ nói rằng mọi thứ chúng ta có là của Chúa và mọi việc chúng ta làm là vì Chúa. Chúa cho chúng ta một thử nghiệm về lòng thành thực của chúng ta và có lời hứa lớn lao cùng lúc kèm theo. Bắt đầu từ Áp-ra-ham, con dân Chúa đã dâng phần mùoi thu nhập của họ như là dấu chứng về việc quản trị trung thành của họ và về sự cung ứng cho công việc Chúa trên đất. Đây là lời hứa tuyệt hảo cho những người trung tín dâng phần mùoi;

Các người hãy đem hết thầy phần mùoi vào kho, hầu cho có lương thực trong nhà ta; và từ nay các người khá lấy điều này mà thử ta, Đức Giê-hô-va vạn quân phán, xem ta có mở các cửa sổ trên trời cho các người, đổ phước xuống cho các người đến nỗi không chỗ chứa chăng! (Ma-la-chi 3:10)

8. Câu Kinh Thánh này có ý nghĩa như thế nào trong đời sống bạn?

- Chỉ 10% những gì tôi kiếm được là thuộc về Chúa.
- Mọi thứ tôi kiếm được là thuộc về Chúa, nhưng ít nhất 10% được dâng lên Chúa “*cho có lương thực trong nhà Ta*”.
- Chúa cũng đói và chúng ta phải nuôi Ngài.
- Nhà của Chúa là hội thánh, nơi mà Chúa muốn những người đến đó được cho ăn uống đầy đủ.
- Công việc Chúa, là đáp ứng nhu cầu của những người đến trong nhà Chúa, cần có tài chính.
- Những người dâng phần mùoi, dù giàu hay nghèo, dưới mắt của Chúa, đều đã dâng cùng một giá trị.
- Chúa hứa ban tất cả mọi phước hạnh cho những ai trung tín dâng phần mùoi.
- Chúa làm cho những người dâng phần mùoi trở thành triệu phú.

Chúng ta kết thúc bài học với lời khuyên thực tế của Phao-lô về sự ban cho của Đức Chúa Trời: ***Hãy biết rõ điều đó, hễ ai gieo ít thì gặt ít, ai gieo nhiều thì gặt nhiều. Mỗi người nên tùy theo lòng mình đã định mà quyên ra, không phải phần nản hay là vì ép uống; vì Đức Chúa Trời yêu kẻ dâng hiến cách vui lòng.*** (II Cô-rinh-tô 9:6-7)

Sự dâng hiến, cũng như cách sống của chúng ta, là dấu chỉ rõ ràng nhất về chủ quyền của Chúa trên đời sống chúng ta.